

Naene teistest toast rutto maggamaist
ja laste jurest ülles, terretab neid lahkeste,
küssib: „Kuida teie nenda hilja tullete veel
meid watama?“

Mees wasto: „Anna meile süa, rutto
ja kermeste, muido pannen ma sinuile lohhe
wasto silmi!“

Naene naeratas lahkeste wasto: „Dih,
mehheke, miks ja muido ahwardad? Sinna
ei olle mind seiemale lönuud, ei lö ka eddes-
pidi. Roog saab warsti walmis, odage
agga nattohesse, ja põlletage nikaua pipu;“
— tõi tubbakat kambrist wälja.

Naene läks koki tuld ülles teggema,
kettis munne, tõi kinki wälja, kallas taldreko
peäl, juresto ja wõid; kattis walge linna
laua peäle, seadis keit korrapiddi senna

peäle, pallus: „Söge nüüd rahholikult,
minna lähhen laste jure kambrisse.“

Üks mees ütles selle wagga naese meh-
he wasto: „Kas tead, et se on meile suur
pat, kui meie häkkame pärrast omma hullo
körtsiluggu veel öse sinno naesele omma sö-
misega tülli teggema; lähheme ärra, igga-
üks omma koio. Agga kui sinna veel üh-
he ö peaksid kõrtsis lakkuma, ja sinul on
ommeti üks ni hea wagga naene koddo
sind murrega otamas, — siis ei olle sa
kül enam wäärt, et päike paistab veel
sinno peäle, waid Ma peaks omma su lahti
teggema, ja sind ellawalt ärranelama!“ —

Tõusis lauast ülles, jättis Summalaga;
teised nelli meest temma järrele: roog jäi
putumatta laua peäle.